

„Nowa Reforma“ wychodzi dwa razy dziennie.

Table with subscription rates: RENNUNERATA WYNOŚĆ: roczna, półroczna, kwartalna, miesięczna. Includes rates for Kraków, Poland, and various foreign locations.

Prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje w Krakowie: Biuro dzienników „Nowa Reforma“ w Krakowie, Nr. rach. pocz. Kasy oszczędności 837.484.

Redakcja: ul. Jagiellońska 10, Administracja: ul. św. Anny 3. — Telefon Redakcji 41, Administracji 241, dla rozmów zamiejscowych 1572. — Reklamistów nadających Redakcja nie zwraca.

Cena numeru 20 halerczy.

NOWA REFORMA

WYDANIE POPÓŁDNIOWE

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscową: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: Administracja „Nowej Reformy“ — Główna trafikarna w Ryńku — Agencja J. Hopera A. Salomonowej, ul. Szosańska 9. — Biuro dzienników M. Hapozycy, ul. Jagiellońska 7. — Trafika w Sukkennicach.

Sejm uchwała pomoc dla Lwowa.

Warszawa, 12 kwietnia (PAT). Przy końcu wczorajszego posiedzenia Sejmu po uchwaleniu wniosku p. Hausera o pomoc doraźną dla ludności Lwowa przystąpiła Izba do traktowania wniosku nagłego p. Adama i towarzyszy w sprawie zasilenia frontu galicyjskiego i wyłączenia tam nowych poważnych sił.

Pos. Głabinski proponuje, aby nad tą sprawą odbyły się posiedzenia tajne.

Pos. Moraczewski opowiedział się przeciw tajności.

Posel Skarbek poparł wniosek o rozprawę tajną.

Izba uchwalała tajność obrad nad wnioskiem p. Adama.

Po opuszczeniu galerii przez publiczność, dalej po wyjściu urzędników, dziennikarzy i fotografów o godz. 9 wieczorem zaczęły się tajne obrady. Na posiedzeniu ponownie przemawiał posłowie Moraczewski, Skarbek, Baginiński, Adam, Dębski. Dwukrotnie zabierał w dyskusji minister spraw wojskowych Leśniewski.

Po dłuższej dyskusji wniosek p. Adama przyjęto.

Po północy otworzył marszałek jawno posiedzenie i zaproponował, aby ustawę o bezpieczeństwie, projektowaną przez ministra spraw wewnętrznych Wojciechowskiego, umieścić na porządku dziennym najbliższego posiedzenia, która ma się odbyć już po świętach Wielkiejnocy, tj. dnia 29 kwietnia.

Pos. Diamond postawił wniosek, aby ustawę bezpieczeństwa jako wniosek nagły, bez pierwszego czytania odesłać do komisji prawnej, aby zatwierdziła się z tym wnioskiem do roboty popołudniu. Propozycja, aby ustawa z kominiem szeregu formalności była przedłożona Sejmowi na sobotnim posiedzeniu popołudniowym. Wniosek p. Diamonda upadł, gdyż za zwolnieniem posiedzenia na sobotę oświadczyło się tylko 95 posłów, przeciw zaś 415.

Socjaliści głośno protestowali przeciw wynikowi głosowania.

Na tem posiedzenie zakończono.

Konstytucja Polski.

Warszawa, 12 kwietnia. Komisja konstytucyjna wyraziła życzenie, aby rząd opracował na podstawie elaboratów rządowej komisji konstytucyjnej deklarację konstytucyjną w ogólnych zarysach, która to deklaracja ogłoszona ma być przez Sejm w dniu 3 maja.

Walka o reformę agrarną.

Warszawa, 12 kwietnia (PAT). Komisja rolno-przemysłowa w składzie p. Witęgo, w obecności ministra Janickiego i delegatów ministerstwa zwolniona dziś na 9 rano komisja rolno-przemysłowa obrady o pół do 11, gdyż do tego czasu toczyły się między stronnikami rokowania o kompromisowe zatwierzenie sprawy.

Rokowania były bezskuteczne. Po zgajeniu zebrania, p. Dąbski imieniem klubu Piastowego podał wniosek o zrzeszowanie wczorajszej uchwały powziętej w celu wywołania narad Wyników na radę planową redakcyjną o sporze o ustęp 4. W 4 punkcie referatu p. Dąbskiego, który opiewa: na zapas ten, t. j. ziemi potrzebnej na parcelację i kolonizację złożą się następujące ziemie: dobra, względnie część dóbr, wykupione drogą przymusu od prywatnych właścicieli po cenie ustawą określonej. Ustawa ta określa maksimum ziemi dla każdego z poszczególnych posiadaczy, jako też maksimum ziemi folwarcznej w poszczególnych okręgach państwa.

Po przyjęciu uchwały, w sprawie ustępu 4 w 4 punkcie referatu p. Dąbskiego, który opiewa: na zapas ten, t. j. ziemi potrzebnej na parcelację i kolonizację złożą się następujące ziemie: dobra, względnie część dóbr, wykupione drogą przymusu od prywatnych właścicieli po cenie ustawą określonej. Ustawa ta określa maksimum ziemi dla każdego z poszczególnych posiadaczy, jako też maksimum ziemi folwarcznej w poszczególnych okręgach państwa.

Na wniosek p. Barlickiego przyjęto następujące dalsze z projektem rządowym pokrywane się ustępy: W pobliżu wielkich miast i osiedli przemysłowych zabezpieczyć należy zapas ziemi dla tworzenia kolonii i ogródków robotniczych z dogodnymi komunikacjami na użytek robotników fabrycznych. W razie braku odpowiednich gruntów państwo winno mieć możność przymusowego wykupu na ten cel wszelkich nadających się do tego gruntów. — Przewodniczący zamknął obrady. Na zebraniu następnym, które odbędzie się dopiero po świętach, przyjdzie pod obrady artykuł, odnoszący się do cyfrowego określenia maksimum mającego się pozostawić obszaru.

O stan wyjątkowy w Królestwie.

Warszawa, 12 kwietnia. (Telef. pryw.). Sprawa zatwierdzenia wniosku p. Dąbskiego w komisji rolnej wpłynęła na tok posiedzenia plenarnego Sejmu, zwłaszcza przy głosowaniu za wnioskiem p. Daszyńskiego w sprawie zniesienia stanu wyjątkowego w Królestwie i Galicji Piastowej, wywiązując się z przyrzeczenia, danego lewicy, głosować za zniesieniem stanu wyjątkowego, równocześnie jednak złożyli głasy na poprawkę ks. Lutostawskiego. Tym sposobem stan wyjątkowy, faktycznie teoretycznie ma być zniesiony, jakkolwiek porządek w mocy, a uchylene go będzie zależało od przed-

Represye przeciw Polakom w Gdańsku.

Poznań, 12 kwietnia (PAT). Podkomisarz Rady Naczelnej Ludowej w Gdańsku ogłasza następującą odezwę: Wobec planu zorganizowanych z góry przez gen. Hammersteina i ministra Erzbergera zalecanych protestów przeciw połączeniu Prus Królewskich i Gdańska, dochodzą nas codziennie żywiłowe odgłosy polskich rad ludowych i polskich, stowarzyszeń ze wszystkich powiatów prowincyi, wyrażających życzenia i nadzieje ludności polskiej w Prusach Królewskich i Książęcych i na Pomorzu. W imieniu tej polskiej ludności, której liczba wynosi w Prusach Królewskich i Pomorzu przeszło trzy czwarte miliona, a w Prusach Książęcych pół miliona, oświadczamy przed całym światem: kiedy ludność niemiecka wolno wypowiadać swoje życzenia i oczekiwania przez demonstracje pod gołym niebem przez zorganizowane magistraty, rady miejskie i gminne i stowarzyszenia, kiedy wolno jej oświadczenia swe przysłać mocarstwem ententy a przedewszystkiem do Wilsona, to droga tak dla ludności polskiej jest wzbroniona. Rozporządzeniem komendy 17 korpusu w Gdańsku, naczelnego procesa i wydziału wykonawczego Prus Królewskich z 11 stycznia br. ograniczono prawo ludności polskiej do publicznych prowincyi, skrepiwano Polaków co do woli słowa. Setki aresztowań i liczne dochodzenia o zdradę stanu charakteryzują dolę tułających Polaków. Demonstracje Niemców dają jednostronne tylko, skrzywione wyobrażenie o życzeniach, jakie żywi cała ludność co do przyszłości ziem polskich, do Polski należących. Skneblony przez przemoc głos półtora miliona Polaków nie może odezwać się w obronie swej sprawy, w obronie sprawiedliwości. U nas Polacy milczą, będąc pod ciężkim przymusem i w milczeniu staje ożarcie przed całym światem, aby wnieść oskarżenie, że ograniczono nam swobodne stanowienie o własnym losie i pogwałcono nasze narędcwe i ogólne ludzkie prawa.

Pokój się zbliża.

Kraków, 12 kwietnia. Biuro prasowe gen. delegata donosi: Pisma wiedeńskie z daty 10 kwietnia pod tytułem »Dobre wiadomości z Paryża« przyniosły następujący telegram: »Orlando, Lloyd George i Clemenceau i pulkownik House doszli do zupełnego porozumienia co do traktatu pokojowego. Jeżeli Wilson, który jeszcze ciągle nie może opuścić pomieszkania, również się na to zgodzi, to ustalenie preliminarij pokojowych jest tylko kwestyją godzin.

Dalej te pisma donoszą, że zaraz po podpisaniu wydanego zostaną dekrety co do podjęcia stosunków handlowych z państwami centralnymi. Generalny sekretarz konferencji pokojowej uład się do Wersalu w celu ostatecznych przygotowań. Wydano już markę pocztową z napisem »Wersal — kongres pokojowy«.

Angielska Izba gmin i sprawa podroju.

Kraków, 12 kwietnia (PAT). Radiotelegram stacyi krakowskiej z Camarvan. Członkowie Izby gmin wystosowali do Lloyd'a George'a telegram, w którym wyrażają zdumienie, że delegacja brytyjska zamiast ustalić wysokość dla preleacji mocarstwa do Niemiec, zastanawia się nad tem, jakiej sumy można żądać od nieprzyjaciela. Członkowie Izby gmin wyrażają zapytanie, że co do Węgier odstąpił w tym wypadku od swoich pierwotnych zapatrywań. Prezydent ministrów już donosił ma zamiar powrócić z początkiem przyszłego tygodnia do Londynu celem zdania sprawy parlamentowi z przebiegu rokowań pokojowych, zanim Izba rzuci się na ferie świąteczne. Podważ nie byłoby rzeczą korzystną ogłaszać szczegóły układu, który Niemcy mają podpisać, zanim układ nie będzie przedłożony Niemcom do podpisania, przez Lloyd'a George'a ma zamiar przedstawić Izbie gmin pocięcie tylko w ogólnych zarysach.

Siosunki w Bawarii opóźniają pokój światowy.

Wiedeń, 12 kwietnia. »N. W. Journal« w prywatnym telegramie z Genewy donosi: »Pichen oświadczył w komisji parlamentu francuskiego, że bolszewickie zajęcia w Bawarii uniemożliwiły zawarcie pokoju(?) Zajęcia w Bawarii wymagają nowych dokładnych obrad sprzyjających.«

Walki Czechów z Węgrami.

Budapeszt, 12 kwietnia (PAT). Iskrowi stacyi poznańskiej. Z Ungwaru donoszą: W okupowanym przez Czechów obszarze Węgier przyszło do krwawej walki pomiędzy Czechami a czerwono-gwardystami węgierskimi. Po stronie czerwono-gwardystów było 30 zabitych, po stronie Czechów 150. Rozwścieczeni Czechi zaczęli strzelać po wszystkich ulicach miasta, raniąc i zabijając kobiety i dzieci. Włoski pułkownik, przebywający w mieście, wyraził miastu współczucie i opuścił Ungwar na znak oburzenia.

Ameryka pożyczka Czechom.

Kraków, 12 kwietnia (PAT). Radiotelegram stacyi krakowskiej z Paryża. W Wyszynogton donoszą: Skarb udzielił Czechom-Słowakom 6,390,000 dolarów kredytu, a Belgii 900,000 dolarów.

Misyja ukraińska w Bukareszcie.

Wiedeń, 12 kwietnia (Telef. pryw.) Ukraińskie biuro prasowe donosi: Misyja ukraińska z dr. Witwickim na czele odbyła dnia 8 bm. w Bukareszcie dłuższą konferencję z rumuńskim prezydentem ministrów dr. Terrikidem. Misyja poniosła konieczność uogólnienia całego szeregu spraw, dotyczących Rumunii i Ukrainy, a przedewszystkiem kwestyi bukowiniskiej. Prezydent ministrów odpowiedział, że o sprawie Bukowiny rozstrzygnąć będzie koalicya, a Rumunia rozstrzygnęła ten bezwarunkowo się podda. Na następnej konferencji przyrzekł prezydent ministrów pościć szefowi władz administracyjnych na Bukowinie uwzględnienia życzeń Ukraińców bukowiniskich.

Konwencja handlowa Francji z Szwajcaryą.

Kraków, 12 kwietnia (PAT). Radiotelegram stacyi krakowskiej z Paryża. Szwajcarska rada związkowa ratyfikowała konwencję ekonomiczną z Francją, podpisaną w Paryżu dnia 25 marca br. W konwencji tej rząd francuski zobowiązuje się dostarczyć Szwajcaryi co miesiąc 60,000 ton węgla, pochodzącego z kopali w obrębie Saary, położonego na terytorium lotaryńskim. Konwencja zobowiązuje również rząd francuski do podjęcia możliwych środków celem zaprowadzenia Szwajcaryi. Szwajcaryja natomiast zobowiązuje się dostarczyć Francji towaru, dalej wywiesić 25,000 bydła hodowanego z czego ma być dostarczonych natychmiast 5,000, a reszta

Wypadki w Pińsku.

Warszawa, 12 kwietnia. (PAT). Żywnościowa misja amerykańska żydowska, bawiąca w Warszawie postanowiła wydelegować pięciu członków do Pińska celem zbadania wypadków, które tam zaszły. Wyjeżdża tam w tym celu członek Czerwonego Krzyża amerykańskiego, Borys Rogen, działacz żydowski.

Deputacyi urzędników gminnych.

W dniu 9 b. m. zjawili się w Sejmie deputacyi urzędników gminnych z Galicji w osobach pp. Józefa Matłosa, Zenona Szusta, Stanisława Pawlika i Wojciecha Woźnika. Żądania swoje w sprawie ustalenia i ujednostajnienia warunków bytu dla funkcjonaryuszów gminnych przedstawił delegaci ministrowi Wojciechowskiemu i wiceministrowi Bekowi, którzy obiecali wziąć je pod swoją szczególną rozważę.

Wielki wybuch amunicyi w Lublinie.

Z Lublina a donoszą do »Ilustrowanego Kurjera Codziennego«, że w dniu 11 b. m. o godzinie 3 nad ranem nastąpił tam w południowej części miasta obrzydliwy wybuch amunicyi. Całe miasto zatrzęsło się w posadach. Okazało się, że w powietrze wyleciała prochownia ze składem amunicyi. Wszystkie małe domki w pobliżu prochni położone, uległy zupełnemu zniszczeniu, wszystkie szczyby w południowej części miasta ponękały. Siła wybuchu była tak potężna, że w miejscu, gdzie eksplodowały granaty, utworzył się lej, głęboki na dwa pióra z góry. W 20 minut po pierwszym wybuchu nastąpił drugi. Tym razem wyleciał w powietrze magazyn amunicyi. W mieście powstał nieopisany popiół. Ludność w gnęgnięciu okła stanęła na nogach. Miejsce wybuchu otoczono natychmiast silnym kordonem wojska. W skutku eksplozji zginął jeden żołnierz, 4 żołnierzy odniosło lekkie, a 2 ciężkie rany. Zachodzi dzasądzone podejrzenie, że wybuch jest aktem sabotażu ze strony nasłanych bolszewików, albo lubelskich komunistów, którzy nie-

Prenumeratę przyjmują:

zamiejscową: Administracja „Nowej Reformy“ i wszystkie urzędy pocztowe; miejscową: Administracja „Nowej Reformy“ — Główna trafikarna w Ryńku — Agencja J. Hopera A. Salomonowej, ul. Szosańska 9. — Biuro dzienników M. Hapozycy, ul. Jagiellońska 7. — Trafika w Sukkennicach.

Zamiejscową prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) przyjmują: w Lwowie: Biuro dzienników A. Buchta, ulica Karola Ludwika 1, 91; — S. Sokolowski, ulica Trzeciego Maja 1, 5 W Jarosławiu: J. Soszyński. — W Tarnowie: M. Rocaok. — W Wiedniu: Herman Goldschmid (sprzedaż oddzielnych numerów), L. Wollzeile 6; — M. Dukas Nachl; Haasenstein & Vogler (także w Hamburgu, Frankfurtu n. M., Berlinie, Lipsku, Bazylei i Wroclawiu); — R. Mosse (także w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze); — H. Sebalek (Wollzeile), — w Paryżu Sociétés Metairie de Publicité, A. Lorette, directeur, Rue Rongemont 14.

Zamiejscową „Nowej Reformy“ (prospekty, cyrkularze, ogłoszenia itp.) przyjmują się po cenie 2 kor. od 100 egz. dla zamiejscowych, a 1 kor. od 100 egz. dla miejscowych prenumeratorów

W cięgu roku 1919. Konwencja jest ważna do 31 grudnia 1919.

Oplakane następstwa bolszewizmu.

Bratysława, 12 kwietnia (PAT). Czeskie wakacje biuro donosi: Jeden z kupców, przybyłych z Budapesztu, opowiada, że rząd węgierski sówietów stara się pomnożyć szeregi czerwonej gwardyi i mobilizuje w ostatnim czasie wszystkich oficerów bez względu na ich rangi. Wszyscy mężczyźni od lat 18 w górę nie mający zajęcia, wszyscy robotnicy i urzędnicy muszą wstępować do czerwonej gwardyi. W fabrykach i zakładach przemysłowych praca trwa od godz. 7 do 3 po poł. Po południu robotnicy muszą odbywać ćwiczenia wojskowe. Żołnierze dopuszczają się najrozmaitszych ekscesów i dokonują rekwizycji na własną rękę. Z powodu braku papieru rząd nosi się z myślą wstrzymania wydawnictwa wszystkich dzienników i wyjątkiem trzech organów rządowych. Ceny środków żywności podskoczyły nagle, gdyż dowóz ich do stolicy prawie zupełnie ustał. Mleka i jaj nie można w ogóle dostać w stolicy. Hale targowe puste. — Z ksiociół zabrano wszystkie przedmioty, które przedstawiały jakakolwiek wartość. Teaty skomunizowano, jednakże przedstawia się nie odrywają, ponieważ rząd wysłał arystów, którzy są urzędnikami państwowymi, na prowincye, celem propagandy na rzecz czerwonej gwardyi. Na dziedzińcach wzięli codziennie wykonuje się wyrok śmierci przez trybunał rewolucyjny. Wobec tego, że wywołało to panikę, obecnie wykonuje się wyrok śmierci w piwnicach. W komunikacji kolejowej zapanował nieład. Mimo, iż trudno jest o pozwolenie na wyjazd z Budapesztu, ludność masami opuszcza miasto.

Bolszewicy wobec samostanowienia.

Wiedeń, 12 kwietnia (Telef. pryw.) »Die Republik« donosi z Paryża: »Journal des Debats« zamieszcza następującą wiadomość: Wszechrosyjski kongres komunistów uchwalił jednogłośnie rezolucję, odmawiającą narodom prawa samostanowienia, gdyż w skład narodów wchodzi także burżuazja. — Bolszewizm uznaje tylko wolę proletariatu, a prawo samostanowienia poznaje tym tylko narodem, u których różnice klasowe jeszcze się nie wyłoniły a w szczególności koloniom.

Odesu w ogniu nowych walk.

Paryż, 12 kwietnia (PAT). »L'Ouvre« z dn. 3 kwietnia donosi: Według ostatnich wiadomości, nadeszłych z Odesy, ukraiński hetman Gregorjew, walczący po stronie bolszewików, rozpoczął obieg Odesę. Zacięte walki toczą się w odległości kilku kilometrów od przedmieść. Ponadto w różnych dzielnicach Odesy wybuchają raz wraz bunt ludności, które wojska ententy muszą tłumić siłą.

Zaledwie 3200 straceń.

Lublin, 12 kwietnia. Z Moskwy donoszą: Rząd bolszewicki protestuje przeciw doniesieniom angielskiego rządu co do liczby straconych dotychczas w Rosyi mężczyzn, kobiet i dzieci. Statystyka straconych wykazuje zaledwie (!!) 3,200 ludzi.

Smierć Petersburga.

Osoba, powracająca z Carskiego Siola zakomunikowała jednemu z pism rosyjskich w Petersburgu swoje wrażenia, wywołane z Petersburga pod rządami bolszewickimi: Wielkie miasto umiera zwolna. Na ulicach miasta snują się wynędzniałe twarze; przechodnie zaledwie mogą wlec za sobą nogi. Nieszczęśliwymi godzinami wyciekają na tramwaj, który kosztuje rubla za kurs. Pomimo tej ceny i ograniczenia kursowania wagonów tramwajowych, co zmusza do niezmiernie długiego wyczekiwania, ludność jednak znoszona jest ich używać, gdyż kurs doróżki kosztuje 50 rubli. Ludzie, których praca kończy się późno, są pozbawieni tej lokomoty, gdyż tramwaj kursuje tylko do 6 wieczorem; w niedziele niema go wcale.

Autor opisuje liczne wypadki przerażające i nędzne, spotykane na ulicach, między innymi opowiada o jakiejś starej kobiecie, jak się okazało, w dowód po generale rosyjskim, która mechanicznie wyciąga ręce, powtarzając: »Dajcie mi kawałek chleba«.

Przejezdny jest zupełnie pozbawiony możności kupienia czegośkolwiek. Za pomocą protekcji trzeba się starać o kartę żywnościową do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami. Nędza ludzka jest tak wielka, że ludzie przychodzą do kuchni publicznej jedynie w tym celu, aby móc dojadąc resztki, pozostawione przez stolowników, mających za co kupić obiad. Autor opowiada, że po zjedzeniu części zupy, gły ła wstrętnością do kuchni publicznej; karta upoważnia do kupienia obiadu za rb. 2.50; obiad ten składa się z mętnej zupy z soczewicy, podobnej do błota, śledzi z burakami.

